

**“मीठे बच्चे- यस पाठशालामा आएपछि तिमीलाई प्रत्यक्षफलको प्राप्ति हुन्छ, एक-एक ज्ञान रत्न
लाखौंको सम्पत्ति हो, जुन बाबाले दिनु हुन्छ।”**

प्रश्न:- बाबाले जुन नशा चढाउनु हुन्छ, त्यो हल्का किन हुन पुग्छ? नशा सदा चढिरहोस्, त्यसको युक्ति के हो?

उत्तर:- नशा हल्का तब हुन्छ, जब बाहिर गएर कुटुम्ब परिवारहरूको मुख देख्छौ। नष्टोमोह बनेका छैनौ। नशा सदा चढिरहोस्, त्यसको लागि बाबा सँग कुराकानी गर्न सिक। बाबा, हामी हजुरका थियौं, हजुरले हामीलाई स्वर्गमा पठाउनु भयो, हामीले २१ जन्म सुख भोग्यौं, फेरि दुःखी भयौं। अब हामी फेरि सुखको वर्सा लिन आएका छौं। नष्टोमोह बनेमा नशा चढिरहन्छ।

गीत:- मरना तेरी गली में...

ओम् शान्ति। यो कसको बोल सुन्यौ? गोप-गोपीहरूको। कसको लागि भनिन्छ? परमपिता परमात्मा शिवबाबाको लागि। नाम त अवश्य चाहियो नि। भन्दछन्- बाबा, हजुरका गलाको हार बन्नको लागि जीवन छँदै हामी हजुरका बन्नेछौं। हजुरलाई नै याद गर्नाले हामी हजुरका गलाको हार बन्ने छौं। रुद्र माला त प्रसिद्ध छ। बाबाले सम्झाउनु भएको छ- सबै आत्माहरू रुद्रकै माला हुन्। यो रूहानी वृक्ष हो। त्यो हो मनुष्यहरूको वंश वृक्ष, यो हो आत्माहरूको वृक्ष। वृक्षमा शाखा (सेक्शन) पनि छन्। देवी-देवताहरूको शाखा, इस्लामीहरूको शाखा, बौद्धीहरूको शाखा। यो कुरा अरू कसैले बुझाउन सक्दैन। गीताका भगवानले नै सुनाउनु हुन्छ। उहाँ नै जन्म-मरणरहित हुनु हुन्छ। उहाँलाई अजन्मा भन्न सकिदैन। केवल जन्म-मरणमा आउनु हुन्छ। उहाँको स्थूल वा सूक्ष्म शरीर छैन। मन्दिरहरूमा पनि शिवलिङ्गलाई नै पूजा गर्छन्, त्यसलाई परमात्मा भन्दछन्। देवताहरूको अगाडि गएर महिमा गाउँछन्। ब्रह्मा परमात्मा नमः कहिल्यै भन्दैनन्। शिवलाई नै जहिले पनि परमात्मा सम्झन्छन्। शिव परमात्मा नमः भन्दछन्। त्यो हो मूलवतन, त्यो सूक्ष्मवतन र यो हो स्थूलवतन।

अब तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- यहाँ परमात्मा सर्वव्यापी हुनु हुन्छ भन्ने ज्ञान छैन। यदि यिनमा पनि परमात्मा भए त फेरि यिनलाई परमात्मा नमः भन्नु पर्‍यो। शरीरमा भएर पनि परमात्मा नमः भनिदैन। वास्तवमा अक्षर नै छ महान् आत्मा, पुण्य आत्मा, पाप आत्मा...। महान् परमात्मा भनिदैन। पुण्य परमात्मा वा पाप परमात्मा अक्षर पनि हुँदैन। यो त बुझ्नु पर्ने कुरा हो नि। केवल तिमी बच्चाहरूलाई नै थाहा छ- यस पाठशालामा आएपछि प्रत्यक्षफलको प्राप्ति हुन्छ। यस पढाइबाट हामी भविष्यमा देवी-देवता बन्नेछौं, यस्तो अरू कसैले पनि भन्न सक्दैन। मनुष्यबाट देवता त तिमी बन्छौ। देवताहरूमा प्रसिद्ध छन् लक्ष्मी-नारायण, त्यसैले सत्य-नारायणको कथा भनिन्छ। नारायणको साथमा लक्ष्मी त अवश्य हुन्छिन्। सत्य रामको कथा भनिदैन। सत्य-नारायणको कथा भन्दछन्। ठीक छ, त्यसबाट के बनिन्छ? नरबाट नारायण बनिन्छ। वकिलबाट वकिलको कथा सुनेर वकिल बन्छन्। यहाँ तिमी आएका हौ नै भविष्य २१ जन्मको प्राप्ति गर्न। भविष्य २१ जन्मको प्राप्ति पनि तब मिल्छ जब संगमयुग हुन्छ।

२०७५ पौष ७ शनिबार २२-१२-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

तिमीलाई थाहा छ- हामी आएका छौं बाबा सँग सत्ययुगी राजधानीको वर्सा लिन। तर पहिले त यो पक्का निश्चय हुनु पर्छ- शिवबाबा हाम्रो पिता हुनु हुन्छ। यी ब्रह्माका पनि उहाँ पिता हुनु हुन्छ। त्यसैले बी.के.हरूको हजुरबुवा हुनुभयो। यी बाबा भन्छन् यो मेरो सम्पत्ति होइन। दादाको (हजुर बुवाको) सम्पत्ति तिमीलाई मिल्छ। शिवबाबाको पासमा ज्ञान रत्नहरूको धन छ। एक-एक रत्न लाखौंको सम्पत्ति हो। यसको मूल्य यति धेरै छ जुन २१ जन्मको लागि राज्य भाग्य कसैको सपनामा पनि थिएन होला। लक्ष्मी-नारायण आदिको पूजा त गर्दै आएका छन् तर यिनले कसरी यो पद प्राप्त गरे? यो कसैलाई थाहा छैन। सत्ययुगको आयु लाखौं वर्ष भनिदिएका छन्। त्यसैले केही बुझ्न सक्दैनन्। अहिले तिमीलाई थाहा छ- यिनीहरूले राज्य गरेको ५ हजार वर्ष भयो। फेरि एक सम्बतबाट सुरु भएको कथा भनिन्छ। धेरै धेरै पहिले... यहाँ नै लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो। भारतवर्षलाई बहिस्त, स्वर्ग भनिन्थ्यो। यो कसैको बुद्धिमा छैन। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- कल्पको आयु नै ५ हजार वर्षको छ। यी शास्त्रहरूमा जे लेखिएको छ, ती सबै पनि ड्रामामा निश्चित छ। त्यसलाई सुनेर परिणाम त केही पनि निस्किएन। कति उत्सव गर्छन्। जगत् अम्बा छिन् त एक, तर उनका मूर्तिहरू कति बनाउँछन्। जगदम्बा सरस्वती ब्रह्माकी छोरी हुन्। बाँकी ८-१० हात भएकी होइनन्। बाबा भन्नुहुन्छ- यी सबै भक्तिमार्गका सामग्री हुन्। ज्ञानमा त यो केही छैन, मौन रहनु छ। बाबालाई याद गर्नु छ। यस्ता धेरै बच्चीहरू छन् जसले कहिल्यै देखेका पनि छैनन्। लेख्छन्- बाबा हजुरले मलाई चिन्नु हुन्न होला तर मैले राम्रो सँग चिनेको छु। हजुर त्यही हुनु हुन्छ, म हजुरबाट वर्सा लिएरै छोड्ने छु। घरमा बसेर पनि धेरैलाई साक्षात्कार हुन्छ। साक्षात्कार नभए पनि लेखिरहन्छन्। यादमा एकदम लवलीन हुन्छन्। बाबा नै सद्गति दाता हुनु हुन्छ, उहाँलाई कति प्रेम गर्नु पर्छ। आमा-बुवा सँग बच्चाहरू एकदम टाँसिन्छन् किनकि आमा-बुवाले बच्चाहरूलाई सुख दिन्छन्। तर आजकालका आमा-बुवाले कुनै सुख दिदैनन्, अझै झन् विकारमा फँसाइदिन्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ- जे भयो, भयो (पास्ट इज पास्ट)। अब तिमीलाई शिक्षा मिलेको छ- प्यारा बच्चाहरू! काम कटारीको कुरा छोड, पवित्र बन किनकि अब तिमीलाई कृष्णपुरीमा जानु छ। कृष्णको राज्य हुन्छ नै सत्ययुगमा। मनुष्यहरूले कृष्णलाई द्वापरमा देखाइदिएका छन्। सत्ययुगका राजकुमारले द्वापरमा आएर कहाँ गीता सुनाउँछन् र! उनलाई श्री नारायण बनेर सत्ययुगमा राज्य गर्नु छ।

भगवानुवाच- यस समय सबै मनुष्य मात्र आसुरी स्वभावका छन्। उनलाई दैवी स्वभावका बनाउन गीताका भगवान् आउनु हुन्छ। उहाँ पिताको बदला पुत्रको नाम राखिदिएका छन्, जुन बच्चालाई फेरि द्वापरमा लिएर आएका छन्। यो पनि ठूलो भूल हो। फेरि त यादव अनि पाण्डव सिद्ध हुन सक्दैन। बाबा भन्नुहुन्छ- बच्चे, तिमी त उँच दैवी कुलका थियौ, फेरि तिमी यस्तो हालत किन भएको छ? अब फेरि तिमीलाई देवता बनाउँछु। मनुष्यले मनुष्यलाई स्वर्गको राजा बनाउन सक्दैन। मनुष्यले कहाँ स्वर्गको स्थापना गर्छन् र? आत्मालाई परमात्मा भन्नु कति ठूलो भूल हो। संन्यासीहरूले मनुष्यबाट देवता बनाउन सक्दैनन्। यो त बाबाको नै काम हो। आर्य समाजीले आर्य समाजी बनाउँछन्। क्रिश्चियनले क्रिश्चियन बनाउँछन्। यस्तै जसको पास तिमी जान्छौ, उनले उस्तै बनाउँछन्। देवता धर्म हुन्छ नै

सत्ययुगमा, त्यसैले बाबालाई संगममा आउनु पर्छ। यो महाभारत युद्ध हो, यो लडाईंद्वारा नै तिमी विजय हुन्छ। विनाशपछि फेरि जय-जयकार हुन्छ। तिमीलाई त थाहा छ— विनाश पनि अवश्य हुनु नै छ। आज कोही तख्तमा बस्यो भने उसलाई उतार्न कहाँ ढिलाइ गर्छन् र! के यसैलाई स्वर्ग भनिन्छ? यो त पूरा नर्क हो। यसलाई स्वर्ग भन्नु त भूल हो। मनुष्य कति दुःखी छन्। आज कोही जन्मियो भने खुशी-सुख अनि मन्यो भने दुःख। यहाँ त सबैबाट नष्टोमोह हुनु पर्छ। नत्र बाबा सेवामा जानको लागि कहिल्यै भन्नु हुन्न। बाबा भन्नुहुन्छ— म त नष्टोमोह हुँ। कुनै चीजमा मोह किन राखूँ। म कुनै गृहस्थी कहाँ हुँ र!

तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— यस संसारलाई आगो लाग्नु नै छ, विनाश हुन समय कहाँ लाग्छ र! तिमी कहीं भाषण गर्दा सम्झाउँछौ, आएर बेहदको बाबा सँग वर्सा लिनुहोस्। हदको पिताबाट हदको वर्सा मिल्छ। तिमीले ६३ जन्म यस नर्कमा लियौ। म २१ जन्मको लागि तिमीलाई स्वर्गको वर्सा दिन आएको छु। अब रावणको वर्सा राम्रो या रामको? यदि रावणको राम्रो लाग्छ भने उसलाई जलाउँछौ किन? शिवबाबालाई कहिल्यै जलाउँछन् र? कृष्णलाई कहाँ जलाउँछन् र! यो त हो नै रावण सम्प्रदाय। विकारबाट पैदा हुन्छन्। यो हो वेश्यालय, विषय सागर। त्यो हो निर्विकारी, शिवालय, अमृत सागर। दूधको सागरमा विष्णुलाई देखाउँछन् नि। अब दूधको सागर कहाँ हुन्छ र! दूध त गाईबाट निकलिन्छ। अब हेर, भन्दछन्— ईश्वर सर्वव्यापी हुनु हुन्छ, फेरि आफूलाई शिवोहम् भन्छन् किनकि स्वयं पवित्र रहे पनि अरूलाई यस्तो कहाँ भन्छन्— तिमीमा ईश्वर हुनु हुन्छ, तिमीहरूमा हुनु हुन्न किनकि तिमी पतित हौ। आत्माले भन्छ— म अहिले परमपिता परमात्माद्वारा पावन बनिरहेको छु, फेरि पावन बनेर राज्य गर्नेछु। तिमीले अनेक पटक वर्सा लियौ अनि गुमायौ। यो ड्रामाको चक्र बुद्धिमा बसिसकेको छ। बाबा सम्झाउनु हुन्छ— तिमीहरू सबै पार्वती हौ, म शिव हुँ। कथा आदि यहाँको कुरा हो, सूक्ष्मवतनमा त कथा आदि हुँदैन। अमरकथा तिमीलाई सुनाइन्छ अमरपुरीको मालिक बनाउन। त्यो हो अमरलोक, त्यहाँ त सुख नै सुख हुन्छ, मृत्युलोकमा आदि-मध्य-अन्त दुःख छ। कति राम्रो सँग सम्झाइन्छ। जसले कल्प पहिले बाबा सँग वर्सा लिएका थिए, उनीहरूको नै अहिले पुरुषार्थ चल्छ अहिलेसम्म जुन मेशिनरी चलिरहेको छ, पहिले पनि यति नै चलेको थियो। भन्न त बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी सेवामा ठण्डा छौ, तर यो पनि बुझाउनु हुन्छ— कल्प पहिले जुन तिमीले सेवा गरेका थियौ, त्यही गर्नेछौ। पुरुषार्थ फेरि पनि गरिरहनु छ। सानो सानो दीपकहरूलाई तूफानले हल्लाइदिन्छ। खिवैया त सबैको एक बाबा नै हुनु हुन्छ। भनाइ पनि छ— नइया मेरो पार लगाइदेऊ... ड्रामाको भावी यस्तै बनेको छ। सबै त्यस पुरानो दुनियाँतर्फ गइरहेका छन्। यहाँ छन् थोरै मात्र। तिमी कति थोरै छौ। हुन त पछि गएर धेरै हुन्छन्, तापनि रात-दिनको अन्तर हुन्छ। त्यो सारा रावण सम्प्रदाय हो। बाबाले नशा त धेरै चढाउनु हुन्छ, फेरि बाहिर कुटुम्ब (सम्बन्धी) परिवारको मुख देखेपछि नशा हल्का हुन पुग्छ। यस्तो हुनु हुँदैन। आत्माहरूलाई भनिन्छ— तिमी बाबा सँग कुराकानी गर— बाबा, हामी हजुरका थियौं, हजुरले स्वर्गमा पठाइ दिनुभयो। २१ जन्म राज्य गन्यौं, फेरि ६३ जन्म दुःख पायौं। अब हामी हजुरबाट वर्सा लिएरै छोड्नेछौं। बाबा, हजुर कति मीठो हुनु हुन्छ। हामीले हजुरलाई आधाकल्प भुलेका थियौं। बाबा भन्नुहुन्छ— यो त अनादि बनिबनाउ ड्रामा हो। मेरो पनि यही ड्युटी छ। म कल्प-कल्प आएर तिमी बच्चाहरूलाई मायाबाट मुक्त गरेर ब्राह्मण

२०७५ पौष ७ शनिबार २२-१२-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
बनाउँछु अनि सृष्टिको आदि-मध्य-अन्तको रहस्य सुनाउँछु। म आउँछु नै तब, जब स्वर्ग बनाउनु पर्ने हुन्छ। तिमी अब फरिश्ता बनिरहेका छौ। पवित्रताको पनि साक्षात्कार गराइन्छ। तिमीलाई नष्टोमोह पनि बन्नु छ। बाबालाई यदि कसैले भन्छन्— बाबा, म सेवामा जाऊँ? बाबा जवाफ दिनु हुन्छ— यदि तिमी नष्टोमोह छौ भने मालिक हौ, जहाँ चाह्यो जान सक्छौ। किन अलमलिन्छौ? मालिक हौ, अन्धाहरूलाई बाटो बताउनु छ। नष्टोमोह छैनन्, त्यसैले सोध्यो। नष्टोमोह भएमा भाग्नेछन्, अडिन सक्दैनन्। लक्ष्य उच्च छ। बाबा सेवाधारी बच्चाहरूमाथि कुर्बान जानु हुन्छ। पहिलो नम्बरमा त यी बाबा थिए नि। त्याग त सबैले गर्छन्, फेरि पनि यिनको फस्ट नम्बर छ।

बाबा भन्नुहुन्छ— देही-अभिमानि बन्न अर्थात् आफूलाई अशरीरी सम्झ। बेहदका बाबा तिमीलाई २१ जन्मको वर्सा दिनु हुन्छ। ठीक छ, त्यो आउँछ कसरी? लेखिएको पनि छ— ब्रह्माको मुखद्वारा रचना रचनुहुन्छ। त्यसैले अवश्य ब्रह्मामा नै आउनु हुन्छ। ब्रह्मालाई नै प्रजापिता भनिन्छ भने उहाँ बेहदका बाबा सँग आएर वर्सा लिनुहोस्। यो कुरा सम्झाउन लाज मान्नु पर्ने त कुरै छैन। अच्छा—

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) ब्रह्मा बाबा समान त्यागमा नम्बर अगाडि लिनु छ। रुद्रको गलाको हार बन्नको लागि जीवन छँदै बलिहार जानु छ।
- २) सेवाधारी बन्नको लागि नष्टोमोह बन्नु छ। अन्धाहरूलाई बाटो बताउनु छ।

वरदानः— आशीर्वाद एवं औषधिद्वारा तन-मनको बिमारीबाट मुक्त रहने सदा सन्तुष्ट आत्मा भव

कुनै बेला शरीर विमारी नै भए पनि शरीरको बिमारीले मन विचलित नहोस्। सदैव खुशीमा नाँचिरहेमा शरीर पनि ठीक हुन्छ। मनको खुशीबाट शरीरलाई चलायौ भने दुइवटै व्यायाम हुन्छ। खुशी हो आशीर्वाद र व्यायाम हो औषधि। आशीर्वाद र औषधि (दुआ र दवा) दुवैले तन र मनको बिमारीबाट मुक्त हुन्छौ। खुशीले पीडालाई पनि बिसिन्छ। सदा तन-मनबाट सन्तुष्ट रहने हो भने धेरै नसोच। धेरै सोच्नाले समय व्यर्थ जान्छ एवं खुशी गायब हुन्छ।

स्लोगनः— विस्तारमा पनि सारलाई देख्ने अभ्यास गन्यौ भने स्थिति सदा एकरस रहन्छ।